

Abstrakt

Táto diplomová práca sa zaoberá moderným mesianistickým hnutím ahmadíja, ktoré sa formovalo v 19. a 20. storočí v indickom Paňdžábe, a ako misijné hnutie sa zakrátko rozšírilo i do Európy. Stúpenci ahmadíje sa považujú za moslimov, moslimskou väčšinou sú však považovaní za heretikov, a sú kvôli svojej viere v mnohých častiach sveta prenasledovaní. Práca predstavuje vznik a históriu hnutia na pozadí života jej zakladateľa, Mírzu Ghuláma Ahmada, pričom neopomína obecný kontext mesianizmu a teóriu obnovy viery v Indii. Mapuje tiež vývoj po smrti Ghuláma Ahmada a doktrinálny rozkol v hnutí. Cieľom práce je zodpovedať otázku, v čom spočíva identita a výlučnosť ahmadíjskeho hnutia v kontexte islamu, ako aj poukázať na súvislosti medzi jeho politickou činnosťou pred rozdelením Indie a následnou perzekúciou v Pakistane po roku 1947.

Práca vychádza nielen z diel Mírzu Ghuláma Ahmada a bohatej ahmadíjskej produkcie, ale tiež z akademických štúdií západných bádateľov a religiózno-spoločenských periodík.

Kľúčové slová: ahmadíja, hnutie, islam, mesianizmus, India, Ahmad